

INAUGURACIÓ DEL CURS ACADÈMIC 97-98 DE L'ESCOLA DE POLICIA DE CATALUNYA

EPC, Mollet del Vallès, 13.X.97

Xavier Pomés Abella

Un any més, tinc l'honor d'adreçar-me a tots Vostès, aspirants al cos de Mossos d'Esquadra i de les Polícies Locals, en l'inici del curs acadèmic 97-98, en una cerimònia que, afortunadament, podem ja qualificar de tradicional.

Són ja 11 anys de camí en la tasca de formació de la policia pròpia de Catalunya. Durant aquests 11 anys, però, potser la única cosa que es manté igual, és precisament, aquesta cerimònia. La resta (nombre d'aspirants, perspectives laborals que se'ls ofereixen, sistema educatiu, contingut formatiu, mitjans materials que es posen al seu abast) tot això ha sofert una tremenda evolució expansiva, anant cada any a més, cada vegada a millor. No vull deixar passar aquesta oportunitat sense **renovar, un any més, el meu agraïment a tot el personal de l'Escola de Policia de Catalunya, professors, tutors, administratius, instructors i al seu Director, pel seu esforç que ha permès fer-ho possible.**

Però, si alguna evolució expansiva destaca per damunt de totes en el decurs d'aquest 11 anys és, sens dubte, la del destí al que estàn cridats.

Els aspirants que superin aquest curs bàsic i el curs pràctic que el seguirà s'integraran en els cossos que conformen el model policial català: els Mossos d'Esquadra i les Polícies Locals.

I ho faran a les portes del 2000, amb tot el que això comporta. Vostès hauran de servir la comunitat catalana del nou mil.leni, atenent les necessitats i els serveis que els nous temps exigeixin, i fent-ho, a més, amb l'estil i les formes que demanden els ciutadans d'avui i de demà. Perquè també la societat ha canviat en aquests 11 anys, i continuarà en permanent evolució.

És, precisament, per això que permanentment hem d'adaptar també el contingut formatiu dels cursos per als policies. Per garantir que Vostès

tindran la formació necessària per enfrontar els nous reptes que els demana la societat catalana del futur.

I és també per això que hem volgut dotar-nos d'un model policial propi, **un model policial creat des de Catalunya i per als seus ciutadans, tallat a la mesura de les nostres necessitats, impregnat de la sensibilitat del nostre tarannà, inspirat en els valors de la nostra societat i organitzat mirant al futur.**

Aquest model policial propi és **únic** en més d'un sentit:

- perquè la seva pròpia **gènesi** constitueix un cas inèdit i sense precedent, en tant que: no neix de requeriments externs derivats d'una violència terrorista, no neix una situació de revolta social, ni tampoc com a conseqüència de la creació de nous Estats a partir de la disgregació per conflicte bèl·lic d'altres.

El nostre model de seguretat és creat en temps de pau; i per tant, no neix de la por, o de la mateixa violència, ni tan sols neix com a resposta a l'existència de dues comunitats enfrontades, sinó que neix de la VOLUNTAT UNÀNIME de totes les forces polítiques catalanes.

- És, també, un cas **únic** en la pròpia **història** de Catalunya, perquè no es tracta, com en el precedent de la Generalitat Republicana, d'assumir el comandament dels cossos policials ja operants a Catalunya. Ara som, també, l'autoritat en matèria de seguretat però aquest comandament --i aquesta és la diferència-- l'exercim sobre **els cossos policials propis.**

- I També es traca d'un model **únic** quant a les seves **funcions** i la seva **organització interna**, en el sentit que suposa l'assumpció per part de la nostra policia de totes les competències pròpies d'una **policia ordinària i integral**, fins i tot la de trànsit, que són exercides a través dels cossos de Policia Local i del cos de Mossos d'Esquadra entesos com a dos cares d'un sol concepte.

Fins i tot, la pròpia organització interna de cadascun dels cossos policials catalans és **unitària: un únic cos no-militar, amb les brigades d'especialització que convinguin.**

Aquest model de seguretat, **únic** com veiem, respon, certament, a una

vella aspiració irrenunciable d'autogovern, però no es tracta simplement d'això: de recuperar un passat històric reverenciat i, a voltes, fins i tot sobrevalorat, per a perpetuar-lo cap al futur; ni tampoc no es tracta simplement d'aixecar el sostre competencial d'autogovern com a finalitat en sí mateixa.

Instrumentalitzar un àmbit tan bàsic per a la qualitat de vida dels ciutadans com ho és la seguretat per aconseguir, simplement, una major quota de poder seria irresponsable. El nostre objectiu no s'esgota, doncs, en la recuperació d'un cos propi de policia, fruit de la nostra tradició històrica.

Del que es tracta és d'aprofitar aquest nou àmbit de sobirania per crear un nou model organitzatiu policial, una nova cultura policial per al cos de Mossos d'Esquadra i de les Polícies Locals que, des de la base sòlida que li proporciona el lligam amb els ciutadans als que han de servir, garanteixi la seva adaptació als nous reptes en matèria de seguretat i la seva permeabilitat a les noves sensibilitats socials.

Aquest és l'objectiu que no hem de perdre de vista. Totes les forces polítiques de Catalunya, que en aquest àmbit han actuat fins ara amb una sola veu, van coincidir que el mitjà per aconseguir-lo era un model en el que la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra havia de substituir els Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat en les funcions de policia ordinària i integral, i en perfecta coordinació amb les Polícies Locals, garantir la seguretat dels ciutadans de Catalunya, establint simultàniament mecanismes de respecte i col.laboració amb els cossos policials de l'Estat en aquelles matèries de la seva competència.

Aquest és el model que s'està aplicant amb estreta i lleial col.laboració del Ministeri de l'Interior i del Departament de Governació a les comarques de Girona i que l'any vinent es vol encetar a les terres de ponent.

Recentment, però, hi ha qui ha qüestionat l'aplicació del model català de substitució titllant el Govern català d'intransigent en alguns casos, i en d'altres fins i tot de pretesament discriminatori envers els agents dels cossos de seguretat de l'Estat que volen romandre a les seves destinacions.

Això és un fet força preocupant, perquè sembla indicar que malgrat que el model policial de substitució va ser dissenyat per unanimitat, com deia, de

totes les forces amb representació al Parlament de Catalunya, potser encara hi ha qui no enten el que suposa.

Perquè és no entendre res utilitzar una dialèctica fonamentada en una pretesa discriminació entre els nascuts a Catalunya i els que s'hi han afincat. Els esforços i les negociacions de dècades amb el Govern central per a aconseguir exercir aquesta parcel·la irrenunciable de l'autogovern: el garantiment de la seguretat de tots els qui viuen a Catalunya, no anaven encaminats a aconseguir la substitució d'agents de policia foranis per d'altres catalans, sinó a **substituir un MODEL POLICIAL forani per un de propi.**

Quan parlem de la Policia de Catalunya no estem fent referència a una Policia integrada exclusivament per catalans o catalanitzats, sinó a un **COS POLICIAL PROPI** expressió de la realitat social de Catalunya, on mai s'ha demanat la procedència territorial dels seus membres.

La policia de Catalunya, avui, és un reflex fidel de l'estructe socio-demogràfic del nostre país, i no ho és per casualitat, sinó perquè la regulació dels requisits per a accedir-hi no diferencia la procedència individual dels aspirants.

Aquesta regulació va ser proposada pel Govern, i aprovada pel Parlament de Catalunya, convençuts tots de la necessitat que els cossos policials participin de la pròpia diversitat d'origen de la societat a la que custodien.

Per tant, el model de substitució aprovat pel Parlament de Catalunya i per la Junta de Seguretat, no té res a veure amb substituir agents de policia foranis per d'altres nascuts a Catalunya, sinó que del que es tracta és de substituir uns **COSSOS POLICIALS** per un altra, amb independència de la procedència personal dels seus membres. Del que es tracta és de substituir uns Cossos Policials per uns altres sense que això signifiqui qüestionar en cap cas la seva professionalitat. Del que es tracta és de substituir un **MODEL ORGANITZATIU** policial per un altra. Del que es tracta és de substituir una **CULTURA POLICIAL** per una altra. I tot això, perquè estem fermament convençuts que serà en benefici de **TOTS** els que viuen a Catalunya.

Cal, doncs, garantir l'heterogeneïtat en la composició individual del

cos de la Policia de Catalunya, per tal que respongui al multiculturalisme del poble al que serveix, és a dir, a la convivència harmònica de cultures i sensibilitats de tots els qui hi viuen. Però cal, també, ineludiblement, preservar la naturalesa del model d'organització i cultura policial que la unanimitat dels representants del poble català va dissenyar com a idòni.

Aquest model policial, però, sense el component humà no seria res més que una entelèquia. Els mateixos cossos policials que integren la Policia de Catalunya, els Mossos d'Esquadra i les Polícies Locals, sense el component humà de què es nodreixen, no serien res més que un vocable, un nom buit de contingut.

Per això, l'èxit de la nostra política de seguretat, l'adequació del model policial català a allò que ens demanden els ciutadans, depèn en molt gran mesura, dels homes i dones que l'integren, és a dir, dels seus professionals. De Vostès mateixos, senyors i senyores aspirants.

Vostès són avui alumnes d'aquesta Escola perquè han fet aquesta opció personal; perquè han esmerçat en la preparació de les proves de selecció un esforç considerable; i perquè s'han demostrat capaços de superar-les. Els felicito per tot això, i els animo a **mantenir aquest mateix sentit vocacional, voluntarista i de superació personal** en la seva estada a l'Escola de Policia.

Vostès, doncs, han demostrat ja que reuneixen les **condicions necessàries** per a poder esdevenir uns bons agents de la Policia de la Generalitat o de les Polícies Locals. Però el que de debó compta, el que marcarà la diferència entre el que Vostès **podrien ser** i el que **arribaran a ser**, és la superació d'aquest curs bàsic i del curs pràctic que el seguirà.

No és moment, doncs, d'afluixar, sinó de multiplicar els seus esforços. Tindran una **única oportunitat** per superar aquesta etapa formativa, a la que la Generalitat de Catalunya dedica considerables recursos econòmics, organitzacionals i de mitjans.

Aquests recursos no són sobrers. Són part dels recursos, sempre limitats, que la societat destina, a través de les administracions, a la creació i el manteniment dels serveis públics. **Tampoc no són recursos gratuïts** perquè, a canvi, aquesta mateixa societat espera obtenir-ne un benefici: uns

serveis policials eficaços i de qualitat.

Tinguin present aquesta **responsabilitat** que han contret cap a l'Administració Pública i cap a la societat a la que han triat servir. No defalleixin, i treguin forces de la confiança que els hem fet avui tots nosaltres.

I, més enllà d'aprendre i memoritzar els continguts formatius d'aquest curs, **facin seu també l'esperit, la sensibilitat, la filosofia d'aquest nou model policial** que embolcallarà tot l'ensenyament que rebin en aquesta Escola.

Necessitaran d'ambdues formacions per a ser bons agents de policia de la Catalunya del 2000: coneixements, especialització, i les virtuts morals que han de guiar la seva actuació en tot moment, i que jo acostumo a resumir en tres: seny, cor i coratge.

SENY per exercir l'autoritat que els atorga la seva professió amb mesura, contenció i prudència; per actuar amb imparcialitat i equitat; per no cedir a provocacions i mantenir-se serens; i per tenir sempre ben present que la font de la seva força no són les armes, sinó la intel.ligència.

COR per comprendre, estimar i fer seva la sensibilitat del poble al que protegiran; i servirarn per mantenir vius els ideals de servei que els han dut fins aquí; perquè el dia a dia de la seva professió no els faci perdre mai la capacitat de commoure's davant les injustícies.

I CORATGE, per mantenir la pau i la convivència, i restablir-les si són pertorbades; per a defensar els febles i ser implacables amb els seus agressors; per complir i fer complir la llei amb justícia i fermesa; per exigir-se cada dia més a sí mateixos; per a no defugir les crítiques i actuar sempre amb voluntat de servei; i per fer tot això, si és necessari, amb risc de la seva pròpia integritat física.

Cultivin ja, des d'ara, aquestes tres virtuts i posin en l'assimilació de la seva essència el mateix esforç que hauran d'esmerçar en l'aprenentatge dels continguts docents d'aquest curs.

Els ensenyaments que rebran els permetrà ser eficaços en la seva actuació policial; aquestes tres virtuts els feràn creditors del respecte, de

l'agraïment, del reconeixement social de la seva tasca i, per damunt de tot, de l'estima dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Siguin benvinguts tots a l'Escola de Policia de Catalunya, on els desitjo tots els èxits.